Psykiska problem hos före detta medlemmar i Livets Ord

Spara som PDF

En riktigt bra skrift om Livets Ord och Trosrörelsen är

Torbjörn Swartlings *Trosförkunnelsen - inget evangelium*. Den finns nog att köpa på en del ställen på Nätet. Under 80-talet gick Torbjörn med i Livets Ord, och hälsan försämrades drastiskt. Hans föräldrar Gudrun och Per är psykiatriker, så de hade möjlighet att utefter sina kunskaper undersöka hur en sådan bibelskola kan inverka rent psykiskt på människor.

För personer som börjar tvivla på undervisningen inom Trosrörelsen och för deras släktingar som funderar över vad man ska tycka eller inte tycka, kan det vara väl värt att läsa Per Swartlings artikel *Psychiatric Problems in Ex-Members of the Faith movement Word of Life* (Psykiatriska problem hos före detta medlemmar i Trosrörelsen Livets Ord). Denna artikel kom ut i Läkartidningen runt år 1992. Den finns dock inte utlagd på Nätet så du får en liten kommentar till den här.

Tydligen tog över etthundra avhoppare från Livets Ord kontakt med paret Swartlings. Dessa hade gått Livets Ords "bibelskola" (jag vill egentligen inte kalla den för bibelskola pga av alla villoläror). Av dessa nominerades 70 för en längre intervju, varav 43 slutligen kunde ställa upp. En del statistik kommer avslutningsvis. Följande är värt att begrunda:

- De hade psykiska åkommor som påminner om de som förekommer hos avhoppare från scientologerna, Jehovas vittnen eller andra sekter.

- Fler än 16 personer begick självmord pga sin vistelse i Livets Ord, den slutsatsen drar man utefter avskedsbrev och intervjuer med anhöriga.

- För en psykiater kan det vara svårt, ja omöjligt, att fastställa hur en intervjuad i Livets Ord egentligen mår, för dessa har dels tvånget över sig att "bekänna/tala positivt", ”att uttala sitt öde”, och dels att rörelsen antas av

den intervjuade att vara Guds redskap och då får man inte säga något negativt.

- Livets Ord och medlöpare har menat (menar väl alltjämt?) att avhoppare mådde dåligt redan innan vistelsen hos Livets Ord, så Livets Ord är därför ”syndabocken” för deras personliga problem.

När man läser Torbjörns skrift märker man vilket helvete han måste gått igenom. Inom Trosrörelsen var avhopparnas ibland bittra öde ingenting man ville tala om. De fick skylla sig själva, eller så kunde svaret lyda så här: "Tror du jag blir glad och uppbyggd över att höra detta?" Man skulle alltså anpassa det man sa, inte utefter sanningen och vad som verkligen inträffat, utan istället utefter hur denna person skulle känna sig. Här har vi äkta trosrörelsehjärntvätt så det skvätter om det! Det sades också att avhopparna var ”bittra och fulla av oförlåtsamhet”. De orden är att spotta på minnet av människor som genomlidit ett helvete.

Jag har aldrig hört talas om en ursäkt från Livets Ord till personer vars liv raserats eller som blivit skymfade och kränkta. 2003 skrev Stefan Swärd en artikel i Dagen där man kan läsa mellan raderna att någon ursäkt har aldrig sett dagens ljus. Några år senare verkar han vara inne i linjen ”glömma och förlåta”. Men vad har hänt, var är omvändelsen från Trosrörelsen?

Här följer statistiken i Per Swartlings artikel. Först följer hur stort antal av de intervjuade avhoppade eleverna som kände en åkomma, och inom parentes anges andelen i procent:

- Ångest, speciellt panikångest: 40 (93 %)
- Mardrömmar, sömnstörningar: 37 (86 %)
- Rädsla för att förlora förståndet: 33 (77 %)
- Känsla av tomhet: 38 (88 %)
- Koncentrationssvårigheter: 32 (75 %)
- Känsla av förlorad identitet: 26 (60 %)
- Svårigheter med att hantera känslor: 39 (91 %)
- Svårigheter med att fatta beslut: 32 (74 %)
- Skuldkänslor: 40 (93 %)
- Svårigheter med sociala kontakter: 31 (72 %)
- Förfall: 15 (35 %)
- Psykosomatiska symptom: 27 (63 %)
- Självmordstankar: 27 (63 %)
- Självmordsförsök: 10 (23 %)
- Psykosliknande symptom: 20 (47 %)

- Kontakt med en psykiater (först anges FÖRE bibelskolan, därefter anges EFTER):
  - Före: 7 (16 %)
  - Efter: 27 (63 %)
- Vård på psykiatrisk klinik eller mentalsjukhus
  - Före: 1 (2 %)
  - Efter: 11 (26 %)

Har du själv varit med i Trosrörelsen (eller en liknande rörelse) och känner igen dig i det som presenteras ovan, då vill jag att du skall förstå var orsaken och skulden ligger. Det är **inte** din tro det är fel på för att du känner så här. Det är inte du som bär ansvaret. Felet ligger i Trosrörelsens teologi och ansvaret ligger hos denna rörelse och deras förkunnare. Skall du bli fri från dessa känslor är det viktigt att du inser att du måste kasta bort ALLT du lärt dig i rörelsen ("lite syrad deg jäser hela baket"). Du kan inte behålla något! Sedan är det viktigt att du får grepp om det sanna, enkla och frigörande evangeliet så att du kommer in i trons vila, barnaskapet hos Gud och friheten i Kristus.

Här kan du hitta material om det sanna kristna livet

Här hittar du en text som går till rätta med 10 av de grövsta villolärorna i Trosrörelsens teologi.

/Lennart